

XUP-XUP a foc lent

Alguna cosa està fent xup-xup dins de l'olla:
Una idea? Un pensament? Un somni? Una il·lusió?
Un somriure amb olor de préssec?
Què passa si posem una mica d'imaginació amb música de
Bach?
Ummm... alguna cosa està fent xup-xup...

L'aperitiu

---

*La cuina és un llenguatge mitjançant el qual es pot expressar harmonia, creativitat, felicitat, bellesa, poesia, complexitat, màgia, humor, provocació, cultura.
Síntesi de la cuina del Bulli*

L'Escola Alcalde Marcet de Sabadell el curs escolar 12-13 va iniciar un nou camí que s'originava amb el canvi d'Equip Directiu proposat pel Departament d'Ensenyament, per tal de donar-li una nova mirada al centre. Durant el curs 18-19 es proposa un nou nom per l'escola, un nom significatiu per la ciutat i desconegut per la comunitat educativa amb la intenció de despertar curiositat i desig per aprendre. S'aprova el setembre del 2019 el canvi de nom ara ja com **Escola tarlatana**.

No és fins l'any 2019 que es canvia el nom de l'escola, un nom que fa referència a un passat, així com un interès per part de la ciutat de treure tots els signes de l'època franquista. Amb el nou nom, Tarlatana, es pretén despertar la curiositat i el desig de conèixer. Al diccionari apareix com a "Teixit clar i subtil de cotó, amb lligat de plana, fortament aprestat, usat especialment per a mosquiteres". Però són molts els usos de la Tarlatana. En calcografia es fa servir per assecar la planxa de metall després de l'entintatge, en enquadernació per a les frontisses dels llibres en coberta dura. També és utilitzada per a la confecció de les bases dels barrets, en costura... Teixir és entrellaçar fils, especialment els de la trama amb els de l'ordit, per fer tela o un treball anàleg. A l'escola, teixim aprenentatges.

Aquesta nova mirada estava pensada per tal d'aconseguir l'èxit educatiu de tota la comunitat educativa a partir de l'adquisició dels Objectius Generals de l'Educació i tenint en compte el context on estem i les famílies de l'escola.

El projecte que es presenta a continuació es desenvolupa en diferents blocs ben diferenciats.

Un primer bloc en que es presenta la nostra manera de fer, veure i mirar. La nostra recepta. Aquest mirar ens ha acompanyat tots aquests cursos i pensem que no l'hem de perdre ja que és la base de totes les nostres accions i decisions. Ara bé, cal que aquest mirar, aquesta recepta, es faci amb els ingredients de que disposem. I per això, després d'aquest temps de compartir junts tenim coses a dir sobre els nostres ingredients: els infants i la seva família, l'escola, l'equip i l'entorn.

I amb la nostra recepta i els ingredients que tenim ja podem començar a cuinar. I aquest és el segon bloc del projecte, on descrivim el que estem fent bullir, els nostres gustos, els nostres plats... el caliu de la nostra cuina.

Entenem el nostre projecte com un bon brou que va fent xup xup a foc lent i que es nodreix de noves receptes, ingredients, reflexions, canvis, millores... per tant a mesura que anem cuinant, degustem, i millorem el nostre receptari, fent bullir l'olla cada dia amb idees i propostes per seguir reflexionant, pensant i madurant.

La nostra recepta

INFANT I LA SEVA FAMÍLIA

"Sigues tu mateix: no siguis un conjunt de miralls que reflecteixin el que els altres volen de tu."

Darío Lostado

Un infant, és un ésser complet: capaç, intel·ligent, actiu, somiador, lliure, fràgil, que forma part d'una família i d'un món... un infant és quelcom màgic.

Els infants han de somiar i els hem d'ajudar a somiar. Un infant i la seva família s'han de sentir reconeguts, acceptats i estimats per poder créixer i tenir una vida harmoniosa, respectant el seu propi temps i entorn per aprendre.

MESTRE

"Som aprenents de mestre i així ens definim"

Un mestre és un ésser complet: un coneixedor, amb il·lusió, receptor de demandes, un acompanyant, un guia, un facilitador, un organitzador, un ésser respectuós, un somiador, un aprenent... un mestre és quelcom màgic.

La nostra mirada de mestre es basa en el fet que nosaltres els mestres, proposem sense condicionar, suggerim en lloc d'imposar, mirem, escoltem i acompanyem amb respecte. El paper del mestre no rau en jutjar, sinó en interpretar el que ocorre, així, guiar i ajudar a l'infant en el seu procés d'aprendre i entendre el sentit de les coses. És estimulante aprendre a observar-los i a escoltar-los, descobrir què investiguen i el perquè dels seus actes i del seu joc. T'adones que no cal sempre estar dirigint, sinó que podem tenir un paper més humil i tranquil. I sobretot ens divertim i emocionem amb la feina, amb els infants i les seves famílies, amb l'entorn.

EDUCACIÓ

"El somriure d'un nen que és feliç a l'escola no té preu."

"El somriure d'un mestre que és feliç a l'escola... això tampoc té preu."

Anònim

No entenem l'educació com una acumulació de conceptes i coneixements, estructurats com un manual sinó com l'adquisició d'uns bons aprenentatges per a tot l'alumnat basats en l'adquisició d'estratègies, pràctiques, accions, coneixements, valors, habilitats que ens fan més persones. L'educació és un instrument poderós per al canvi, per tant ha de tenir una responsabilitat específica en la construcció d'un món més just i solidari. No és neutral.

L'educació lenta promou uns beneficis en tota la comunitat educativa. Posa èmfasi en els aspectes comprensius, globals i interdisciplinaris, millora les condicions de treball, orienta la pràctica, afavoreix l'autoestima, augmenta el benestar de tota la comunitat i com a conseqüència comporta millora dels resultats dels processos educatius. L'educació basada en el constructivisme és un procés que afecta la manera com sentim, pensem i actuem. Cada infant construeix el seu coneixement posant en relació allò que sap i allò que va aprenent amb l'acompanyament de l'adult.

Alguns dels nostres referents són:

Rebeca i Mauricio Wild: les aportacions dels Wild respecten el desig d'aprendre. L'ésser humà com organisme viu que és té l'impuls per interactuar amb l'entorn i fer-se a si mateix des dels primers moments de vida. Per tant, el desig de conèixer neix d'una inquietud interna que es dirigeix a l'exterior, mai en sentit invers i segueix el sentit de la vida.

Pikler, Emmi, institut Lokcy: aprofundeix sobre temes d'autonomia dels infants, aspectes sobre la cura i la higiene, relació cos i emoció,...

Malaguzzi, Loris: parteix amb la idea d'infant capaç, amb totes les seves potencialitats.

Reggio Emilia: aquesta metodologia educativa orienta, guia, cultiva el potencial intel·lectual, emocional, social i moral del nen. El principal vincle educatiu compromet el nen en projectes a llarg termini que es porten a terme en un ambient agradable, saludable i ple d'amor.

El docent escolta al nen, li deixa prendre la iniciativa i a més a més el guia d'una manera productiva.

Aquesta metodologia es basa en la creença de que els nens tenen capacitats, potencials i curiositats i interès en construir el seu aprenentatge.

ESCOLA I COMUNITAT

"L'escola ha de contribuir a formar persones amb caràcters profundament democràtics, obertes intel·lectualment i, sobretot, obertes de cor i des de les seves actituds."

Pérez Tapias

Tots som mestres de tots i per a tots i per això som una escola. Som una comunitat on mestres, infants i la seva família convivim i ens acompanyem en el nostre procés de creixement i aprenentatge, on les relacions humanes són el fil conductor de la vida.

L'escola ha de ser un centre acollidor, obert al barri, que dugui a terme accions educatives que permetin als infants sentir-se bé en el seu barri. L'escola és un espai d'adaptació i socialització. L'escola s'ha d'obrir i deixar entrar experiències externes però també ha de sortir, participar i col·laborar amb els problemes individuals i socials.

Plantegem l'escola com a constructora d'una ciutadania que fomenti el generar alternatives d'accions. Això implica un compromís de l'escola amb l'entorn i la comunitat global. L'escola és un lloc on es fomenta la responsabilitat conjunta, el respecte mutu, la igualtat, la llibertat i la dignitat humana.

L'escola hauria de promoure el pensament autònom i motivar els infants a estudiar i investigar perquè puguin descobrir la veritat per si sols

Els nostres ingredients

"La cocina es multisensorial. En el instante en el que pruebas un plato, la información que llega al cerebro es impresionante."

Ferran Adrià

L'ENTORN I L'ESCOLA

L'Escola Tarlatana és un centre de dificultat especial ubicat en un entorn desafavorit. És d'una sola línia i està ubicada al barri de Can Puiggener de Sabadell. Aquest és un barri que tradicionalment ha acollit a famílies procedents de la immigració amb rendes econòmiques baixes. Durant molts anys al barri hi ha viscut població d'ètnia gitana. En els darrers anys s'han instal·lat famílies procedents d'altres països, predominantment del nord d'Àfrica i de països llatinoamericans. Per tant, és un barri en expansió i constant moviment.

Actualment l'escola està formada per un 90% d'alumnes d'ètnia gitana, i el 10% restant inclou majoritàriament alumnes magrebins i un petit percentatge d'altres cultures. Els indicadors revelen un descens considerable de l'alumnat nouvingut i d'altres ètnies.

L'escola gaudeix, dins de l'horari lectiu, de la figura del tècnic d'integració social i la figura de l'educadora social els quals vetllen per la integritat dels infants i les seves famílies.

L'EQUIP

Després de l'experiència d'aquestes anys a l'Alcalde Marçet podem valorar que és una escola singular i que no tots els mestres tenen les característiques més adients per poder treballar-hi. Per tant considerem que han de tenir un perfil especial per poder adaptar-se, el millor possible, a la nostra escola en general i més concretament als infants i a les seves famílies. Sabem que treballar a la nostra escola no és fàcil i que requereix una manera de fer i de pensar especial, per molt que tots siguem mestres.

Portem anys reflexionant sobre aquesta manera de fer i en traiem aquestes conclusions:

- Que els mestres tinguin consciència de quin tipus d'escola van: el barri on està ubicada l'escola, el tipus de famílies i d'infants que hi assisteixen i les particularitats de l'escola.
- Fer de mestre a la nostra escola no es limita a ser únicament un transmissor de coneixements, sinó que engloba un treball social, cultural, emocional, educatiu, actitudinal... que ens demana un més enllà del que es podria entendre com l'estricta tasca de mestre.
- Que tinguin experiència amb centres i famílies d'aquesta tipologia.
- Que mostrin il·lusió per superar els reptes que ens trobem cada dia.
- Han de ser mestres que confiïn amb els infants i les seves capacitats, i que sentin i es creguin que com qualsevol altre nen, els nostres alumnes tenen possibilitats per aprendre i desenvolupar-se.
- Saber que el diàleg és la via òptima per la resolució dels conflictes i que hem de ser forts i fermes per no cedir davant de la pressió que puguin exercir les famílies, tenint clar que tots caminem junts pel mateix camí i ens recolzem mútuament.
- Han de ser persones que tinguin ganes de construir fent equip. Gent que sigui optimista i positiva, que comparteixi experiències i dificultats, que escolti i doni la seva opinió. Que tingui clar el concepte de fer equip i créixer junts, que valori el fet d'aprendre amb equip, que miri els errors com oportunitats...
- Creure i compartir la visió constructivista de l'educació en que l'infant és el màxim protagonista del seu procés d'aprenentatge, per tant creiem en l'educació viva i activa. Tot acompanyant i respectant a l'infant en els seus processos de vida. Pensant amb un infant capaç tal com diu L. Malaguzzi i reafirmant la creença de Reggio Emilia de que els nens tenen capacitats, potencials i curiositat i interès per construir el seu aprenentatge.
- Veure, creure i confiar en les possibilitats de canvi que pot aportar aquest nou projecte.
- Tenir experiència en les noves metodologies del projecte o estar obert i interessat per aprendre aquestes noves metodologies.
- Que siguin persones amb inquietuds per créixer professionalment i amb un bagatge cultural ampli, amb un interès per reciclar-se i estar al dia del que s'està fent en l'àmbit educatiu.
- Tenir interès i respecte per les diferents ètnies i cultures de les famílies que formen el centre.
- Tenir un tracte i un tarannà molt especial davant l'alumnat i l'entorn singulars del nostre centre; així doncs caldrà:

ser afectuós
tenir serenor i calma
tenir confiança amb els infants i les seves famílies
tenir cura
ser respectuós
tenir empatia
ser prudent
saber anticipar-se davant de situacions que puguin generar certs conflictes
tenir recursos i saber improvisar davant d'un fet inesperat
ser resolutiu
ser dialogant
saber gestionar i mediar
saber escoltar i assessorar
saber controlar les emocions
no tenir prejudicis

Amb una formació constant d'escola i amb un treball conjunt és possible avançar i construir per fer una millor escola.

EL PERFIL DEL MESTRE A LA NOSTRA ESCOLA

De la barreja de tots aquests ingredients ens surt el plat especial del perfil de mestre de la nostra escola.

És important remarcar el paper i l'actitud del mestre davant de qualsevol moment que es pugui viure a l'escola amb els infants. La mirada de l'adult s'ha de centrar especialment en el procés d'aprenentatge que realitza l'infant i ha de deixar en segon terme el resultat que pugui obtenir. El mestre s'ha de marcar uns objectius de grup i individuals de cada infant. És per això que el mestre pot observar i actuar orientant l'infant, sense dirigir les seves accions, sinó acompanyant-lo en el procés sempre que l'infant ho demani. El mestre evita ajudar als infants si no és necessari. El mestre deixa que l'infant parli i l'escolta, respectant el seu torn de paraula i posant-se a la mateixa alçada d'ell i mirant-lo als ulls, parla amb un to de veu baix i suau i fa un bon ús del llenguatge i sempre es dirigeix a l'infant en català. Els infants han de saber que hi és quan el necessitin. El mestre respecta els interessos i les activitats dels infants. El mestre programa i pensa, programa i prepara les activitats i el material amb antelació per ajudar a l'infant en el seu aprenentatge. No dona respostes ni solucions anticipadament. El mestre és dinàmic i flexiu i té un munt d'activitats pensades per respondre a les necessitats dels infants en cada moment. A l'escola hi ha un espai d'improvització, cosa que és possible gràcies a que hi ha hagut una reflexió i preparació prèvia, pensant amb allò que li cal a cada infant, pensant amb un objectiu que volem assolir i uns continguts els quals hem de treballar. El mestre provoca, promou i motiva als infants i fa èmfasi al fet d'educar més que no pas al fet d'ensenyar. No fa judicis sobre la seva persona i no empra adjectius qualificatius. No fa comparacions ni parla en termes de competitivitat. No parla des de la seva emoció. Accepta els sentiments dels infants sense jutjar-los. Respecta els ritmes de cada infant i respecta els moments que ells mateixos resolen els seus propis conflictes.

El mestre evita emprar el càstig o els premis i les expressions que indirectament comporten aquestes condicions.

El mestre acompanya als infants a l'hora d'esmorzar fent d'aquest també un moment d'aprenentatge.

Cal que reflexionem i ens interroguem sobre la nostra pròpia intervenció, de les propostes que fem i què ens proposem darrera de cada gest o paraula.

Pensem amb un mestre que no organitza de manera directiva l'acció de l'infant, que escolta i observa i fa propostes, si cal; que vetlla també pel joc i per la qualitat d'aquest, que facilita la llibertat d'acció i de pensament per part dels infants, en un entorn ric i variat pel que fa als materials i les propostes; que és sensible, també, a la llibertat de joc... Però posant uns límits necessaris per convida. Un adult que escolta i que observa, que documenta tot tenint molt clar quins objectius s'ha marcat, que provoca un joc de descoberta i que hi participa si cal, i que està atent a les necessitats i interessos dels infants. El mestre no ha de portar la batuta ni dirigir l'acció ni el pensament de l'infant però l'ha d'acompanyar, ha de ser-hi. Ja que pensem amb un infant; potent, capaç, que sap coses i que vol fer coses i ha de tenir un temps i un espai per poder-les fer. Creiem amb els mestres que ofereixen temps i deixen fer, perquè nosaltres com adults també ho necessitem.

L'aprenentatge és continu i el creixement com a persones també.

Què necessiten els infants?

Ser i sentir-se estimats

Ser i sentir-se escoltats

Ser respectats i valorats pel que tenen i pel que són

Saber que tenen algú al seu costat amb qui poden confiar i que aquest confia en ell

Saber que la procedència no marca diferències sinó que les enriqueix

Tenir diferents models de conducta i hàbits

Tenir un lloc on poder ser i estar

Tenir una educació digna i de qualitat

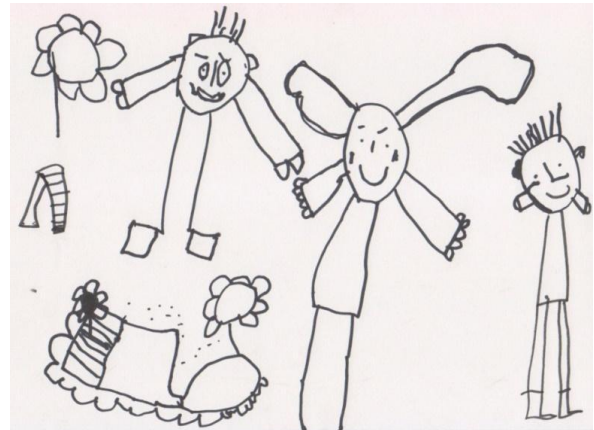
Viure en un entorn on hi ha uns límits clarament definits

Viure experiències i relacions diverses

L'ESCOLA I LES FAMÍLIES

El plat que volem cuinar

“L'educació s'ha de concebre com el moviment pel qual els homes permeten als seus fills viure en el món i decidir en ell, la seva sort. És un moviment, un acompanyar, un acte mai acabat que consisteix en fer lloc a qui arriba i oferir-li els mitjans per ocupar-lo.”

Philippe Meirieu.

El projecte neix el curs 12-13 amb el canvi d'Equip Directiu, proposat pel Departament d'Ensenyament, amb l'objectiu de donar-li una nova mirada al centre. El curs 13-14 hi va haver un conjunt de canvis que es van iniciar amb l'auditoria pedagògica, de la qual en surt l'acord de coresponsabilitat que hem estat treballant aquests anys i continuarem els propers cursos. Des del primer moment aquest canvi està pensat i reflexionat per tal de potenciar l'assoliment dels pilars que deriven dels que planteja el Departament d'Ensenyament:

- **Adquisició d'uns bons aprenentatges per a tot l'alumnat.**
- **Fer una escola acollidora per a tots i per a tothom.**
- **Caminar junts com a comunitat: infants, mestres, famílies i barri.**

Adquisició d'uns bons aprenentatges per a tot l'alumnat

“Entre aprendre i ensenyar, nosaltres donem prioritat al primer, l'objectiu de l'ensenyament és oferir condicions per aprendre”.

Loris Malaguzzi.

Els aprenentatges han de ser significatius i funcionals, que fomentin l'autonomia per tal d'ajudar als infants a ser persones competents. Hem de tenir una mirada respectuosa pel que

fa a les individualitats, cultures i diversitat de ritmes. I amb això volem dir que no tots hem d'aconseguir el mateix ni al mateix temps. Sense presses. No tot és blanc o negre, entre ells hi ha una diversitat de grisos que hem de respectar. Cadascú arriba fins a on pot, fins a on desitja i no tots hem d'aconseguir el mateix color.

Creiem que per tal de poder adquirir uns bons aprenentatges és indispensable que els infants sàpiguen estar a l'escola. Aquest saber estar implica un respecte, unes normes, uns límits i una organització que ho afavoreixi. L'adult ha de ser-hi, ha d'ajudar i acompanyar als infants a desenvolupar el sentit de la responsabilitat i l'esforç per aconseguir uns bons aprenentatges que el portaran a desenvolupar el seu procés educatiu i a formar part activa de la societat.

Fer una escola acollidora per a tots i per a tothom

"És impossible pensar sol"

Ouaknin.

Una escola on tothom hi cap, mestres, infants i la seva família i comunitat, on tothom té coses per ensenyar, per aprendre i per compartir.

La cohesió de tot l'equip de mestres es fomenta amb un compromís per part de l'equip en la seva tasca educativa i on la base és el treball en equip. Aquesta pinya que fem tots junts ens portarà a fer una escola acollidora. Amb un respecte cap a l'infant i la seva família i on s'accepten les diferències i singularitats de cadascú i s'aprofiten per enriquir-se. On es realitzin accions educatives que promoguin i apliquin els valors del discurs igualitari que encarin els problemes que ens afecten amb un enfocament comunicatiu i dialògic i fomentin l'equitat i la igualtat. Un espai on tothom aprengui a saludar l'altre.

Caminar junts com a comunitat: infants, mestres, famílies i barri

Per establir una bona convivència de centre són necessàries unes estructures horitzontals i flexibles que permetin la participació i la presa de decisions.

La participació és un dret i un deure de totes les persones en les societats democràtiques. Participar, en l'àmbit educatiu, vol dir, sobretot, ser protagonista del propi procés educatiu. La participació educativa és el camí per avançar en processos comunitaris de treball i d'aprenentatge en xarxa, orientats a l'èxit educatiu, a afavorir la convivència i a millorar l'entorn. El fet de participar és un estímul per a la integració i per a l'interès en l'aprenentatge, promou valors cívics i prepara l'alumnat per a la participació ciutadana. El professorat ha de guiar l'exercici dels drets vinculats a la participació dels infants.

La comunitat educativa ha de disposar de moments per a la reflexió i el debat que li permeti construir iniciatives pedagògiques compartides. De la mateixa manera que cal que participin les famílies en la tasca educativa de l'escola. La seva implicació en la vida del centre és un factor que incideix en l'èxit de l'educació dels infants. Hem de tenir respecte i una mirada cap a totes les persones que formen part de la comunitat educativa.

Com cuinem?

“És ben cert, primer t'ho has de creure, i a partir d'aquí ho podràs canviar”.
Carme Rusalleda

L'observació, la reflexió, l'anàlisi de la mirada cap a l'infant i el compartir entre tot l'equip, pensem que ha de ser la base i la guia de la nostra intervenció. A la cuina de la nostra escola s'aprèn a partir de contextos que generen o fan emergir coneixements rics i complexos; coneixements de la vida i de les necessitats de la persona. Es volen propiciar organitzacions d'aula, de cicle i d'etapa, també d'espais i temps, que facilitin el tipus d'aprenentatge que hem descrit fins ara.

El menú diari

És per això que proposem diverses estructures o àmbits d'activitat i experiència, com:

UN DIA A L'ESCOLA:

Moments de trobada

Vida d'aula :

projectes, descobertes, curiositats, interessos d'un infant o d'un petit grup, especialitats, propostes de treball autònom...

Esmorzar

Exterior

Lectura

Ambients i Entramats

Moment de trobada

Dinar

Vida d'aula

BARREJADA D'EDAT

QUÈ ÉS?

Apostem per fer una barreja d'edats. Això ens permetrà que els petits aprenguin dels més grans i els grans també aprenguin dels petits. Les persones aprenem amb comunitat, aprenem molt més quan compartim i quan tenim la possibilitat de debatre les nostres descobertes, aprenem a partir de la riquesa de l'entorn, o sigui de la interrelació amb els materials i els altres. Totes les experimentacions i descobertes que fan els infants en el dia a dia a mida que es fan grans les han d'anar conceptualitzant per tal d'integrar-les en el seu coneixement. Per tant, com més rica, més diversa, més matisada sigui aquesta realitat que els envolta, més qualitat tindrà el seu aprenentatge, afavorint així el desenvolupament integral de les capacitats dels infants.

AMBIENTS I ENTRAMATS

QUÈ ÉS?

Els ambients i els entramats d'accions i propostes consisteixen en una manera diferent d'organitzar els alumnes, l'espai i els materials per tal de propiciar i construir un lloc on els aprenentatges sorgeixin gràcies a que esdevenen espais estimulants per si sols. Els infants es mouen lliurement per tot l'espai, escullen de forma natural en relació als seus interessos i motivacions. Per aquest motiu és clar que amb aquest tipus d'organització es respecta la diversitat de l'aula i que es té en compte en tot moment els interessos, el ritme i el temps individual de cada infant. A més a més, els infants són protagonistes i constructors del seu propi aprenentatge. Mitjançant aquesta orientació pedagògica volem que els alumnes participin d'una manera més activa, lliure, autònoma, constructiva i creativa del seu aprenentatge escolar i del seu creixement com a persona.

En aquests moments els infants estaran barrejats ja que creiem que el fet d'interrelacionar-se amb infants d'altres grups i de diverses edats augmenta la riquesa, potencia la creació de nous vincles afectius i alhora possibilita el descobrir i construir coneixement conjuntament.

LA VIDA D'AULA

QUÈ ÉS?

Entenem per vida d'aula com tot allò que passa i es viu en un mateix grup, des de les converses diàries en els moments de trobada, els mini projectes que sorgeixen de les curiositats d'alguns infants, el treball autònom que complementen els aprenentatges, les sortides i festes que fan cohesió de grup, el consell d'infants per compartir interessos d'escola, etc.

Tot allò que fa la història del grup

MOMENTS DE TROBADA

QUÈ ÉS?

L'essència dels moments de trobada, és el fet de comunicar i de compartir. El gust de parlar i escoltar. L'encís de les paraules que porten tota mena de sensacions i d'emocions. Tothom hi té cabuda. No hi ha distàncies ni diferències. És un lloc per a tots. Aquesta manera d'organització del grup, que es fa en forma de rotllana, facilita els vincles i també l'aprenentatge de formes de convivència més respectuoses amb els altres i amb nosaltres mateixos. Aprenem del altres i els altres de nosaltres, tots ens veiem i ens mirem quan parlem i dialoguem. Són uns moments que ens faciliten el creixement a tots. És un bell temps de disponibilitat que ofereix un gran ventall de possibilitats comunicatives i d'aprenentatges significatius per a tots els qui participem d'aquesta trobada. És el motor del dia a dia del grup, d'on sorgeixen els mini-projectes, les curiositats, els interessos, les activitats, les idees, es resolen els conflictes, etc. Els moments de trobada es poden realitzar en diversos moments del dia, sempre és bo parar per comunicar i compartir, però hi ha certs temps idonis per trobar-se com és: l'arribada a l'escola, per saludar-nos, per veure com estem, per organitzar-nos i planificar-nos el dia...; just abans d'iniciar un projecte o una activitat en concret; després del pati per retrobar-nos; sempre que es vulgui resoldre un problema; etc.

ELS PROJECTES, DESCOBERTES, CURIOSITATS, INTERESSOS

QUÈ ÉS?

A vegades els infants tenen curiositat, interès i volen compartir i aprofundir en algun tema, aquestes curiositats les anomenem **projectes, descobertes, curiositats, interessos** ja que hi són presents i cal donar-los-hi el seu lloc i el seu temps. Els projectes, sorgeixen de forma individual o petit grup, poden sorgir d'un interès particular o d'un interès de l'equip de mestres respecte als continguts curriculars del curs.

PROPOSTES DE TREBALL AUTÒNOM

QUÈ ÉS?

És una de les tipologies organitzatives que considerem adequada per treballar dins el grup per arribar a aconseguir uns objectius i continguts d'aprenentatges específics que tenim planificats o per reforçar aquells que han sorgit en altres moments (projectes, vida d'aula, ambients...) i que cal aprofundir-hi o simplement practicar. També promou les responsabilitats i el desenvolupament individual d'habilitats, tècniques i destreses necessàries per assolir les competències bàsiques i els continguts que s'han d'assolir en el cicle i alhora reforçar aquells identificats per l'equip de mestres, depenent de les necessitats de cada grup. Alguns d'aquests moments seran idonis per treballar diferents activitats simultànies agrupant els infants amb petits grups, amb propostes individuals o col·lectives.

ESTRATÈGIA DIGITAL DE CENTRE

QUÈ ÉS?

Vivim en una societat on les tecnologies de la informació i de la comunicació estan integrades en la vida diària i els dispositius digitals es conceben com a eines d'ús habitual.

Les **Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC)** han esdevingut eines que han modificat el model social, econòmic i educatiu. Aquest canvi de primer ordre ha reformulat el punt de vista de l'educació amb aquestes eines. Hem d'acompanyar als infants en el procés d'aprendre a fer-les servir i aprofitar, així, totes les oportunitats que ofereixen, evitant alhora els riscos que comporten.

És necessari que l'escola incorpori les TIC en el dia a dia perquè esdevinguin **Tecnologies per a l'Aprenentatge i el Coneixement (TAC)** en el context educatiu, facilitant a tot l'alumnat i a la comunitat educativa la seva utilització per aprendre i comunicar-se.

L'estratègia digital és el conjunt d'actuacions que realitzem a l'escola per tal de desenvolupar la competència digital dels infants i els mestres, l'autonomia i l'accés a les tecnologies de la informació i la comunicació. Abarca des de l'ús de dispositius com tauletes i ordinadors fins la utilització d'aplicacions en situacions d'aprenentatge dins i fora de l'aula.

Dintre d'aquesta estratègia s'emmarca també la millora de la infraestructura, l'accés a contingut digital i la creació i l'ús compartit de recursos.

El **repte** que afronta el nostre centre és el d'utilitzar les TIC i les TAC com una eina habitual en les activitats d'ensenyament i aprenentatge, en l'organització del centre i en la gestió acadèmica, per poder tenir un desenvolupament integral de la competència digital.

Hem fet una diagnosi per tal de recollir informació i així veure en quin nivell de competència digital ens trobem. Això ens ha portat a identificar quins són els nostres punts forts i els nostres punts febles i a plantejar-nos uns objectius.

El centre disposa d'una pàgina web actualitzada en la que tota aquella persona que vulgui estar assabentada dels esdeveniments més importants que passen a la nostra escola ho pot veure. A més, com ja sabem, les xarxes socials són un punt molt important avui en dia, per tant, la nostra escola també compta amb un compte d'Instagram (<https://www.instagram.com/escolatarlatana/>).

L'escola tarlatana té un domini propi (@escolatarlatana.cat) de manera que tots els docents i infants disposen d'un correu electrònic corporatiu i personal que facilita la comunicació i el compartiment d'informació rellevant i actualitzada.

A la nostra escola acollim a les famílies ajudant-les a realitzar els diferents tràmits que impliquen uns coneixements i destreses digitals. I als docents de nova incorporació, lliurant un document amb les diferents instruccions per utilitzar tots els recursos digitals dels que disposa l'escola.

A Educació Infantil i Cicle Inicial es fan servir dispositius (tipus tauleta) amb aplicacions educatives, com a eina complementària a les propostes d'aula. A partir de Cicle Mitjà es comencen a introduir propostes que inclouen la utilització de programari específic en entorns digitals. En Cicle Superior, a més, els infants treballen de manera habitual amb Entorns Virtuals d'Aprenentatge, fent servir l'ordinador que els proporciona el Departament d'Educació.

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació
Escola Tarlatana

Tots els mestres de l'escola i els infants d'educació primària disposen d'una adreça de correu amb l'extensió @escolatarlatana.cat que és la que fan servir per tal de treballar a les aules.

Tota l'EDC es pot consultar a <https://sites.google.com/xtec.cat/edctarlatana> .

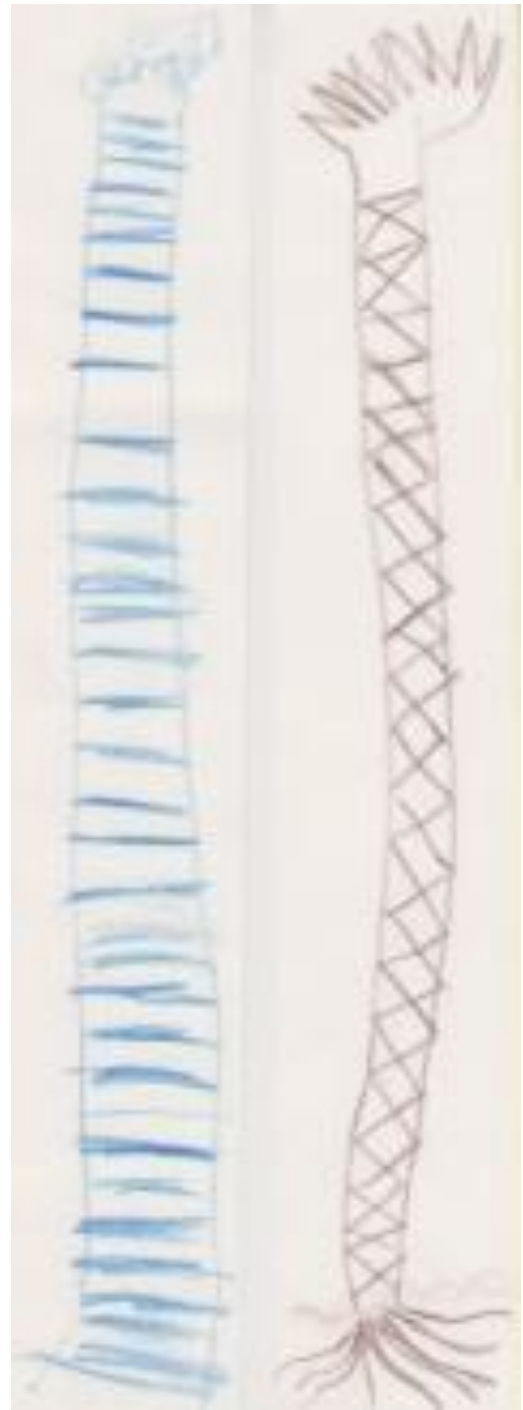
Les espècies indispensables

El camí que vam iniciar en aquesta nova aventura no té res a veure amb el camí pel qual estem caminant ara. Al llarg d'aquest camí hem tastat, hem saborejat, olorat, i après noves receptes, és així que ara ens endinsem a cuinar de nou.

De ben segur que aquest cuinar estarà ple de sorpreses i d'adversitats, d'il·lusions i desenganys, que se'ns covarà l'arròs o li faltarà una bullida, ens quedarà salat o ens hi lleparem els dits... Aquest cuina necessita temps, calma, amor, comprensió, paciència i molta dedicació però malgrat tot esperem cuinar junts fent un bon xup xup a foc lent.

I aquest és...

...l'encant del nostre projecte:
l'encant per la il·lusió de l'aquí i l'ara,
l'encant dels nous reptes,
l'encant pel desig de participar en
comunitat,
l'encant per l'emoció d'aprendre,
l'encant de fer pinya,
l'encant de créixer,
l'encant de poder ser un mateix,
l'encant d'estimar i ser estimat,
l'encant d'un projecte de vida.

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació
Escola Tarlatana

Tot a punt per degustar el plat. Bon profit!

“Se puede hacer un gran restaurante simplemente reproduciendo recetas ya existentes. La creatividad es una opción, no una obligación. Lo que sí es imperativo es el trabajo y la dedicación.”

Ferran Adrià